

РЕШЕНИЕ

№ 4508

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 07.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **4078** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1 ал.1 от ЗОДОВ вр. чл.74 ал.2 от 33Дискр.

Образувано е по Искова молба вх.№ 12966/18.05.20г на Ц. Л. Т. и В. Ц. Т. /със законен представител Ц. Л. Т./, двамата от [населено място] и с проц.представител адв. С.П., с която е предявен Иск по чл. 74 ал.2 от 33Дискр срещу солидарните ответници- СОС и СО, с цена на иска 29 349.35лв , от които 9 349.35лв имуществени вреди, претърпени от В.Т. под формата на пропуснати ползи и общо 20 000лв неимуществени вреди /5000лв за Ц.Т. и 15000лв за В.Т./, ведно със законната лихва до окончателното им изплащане, настъпили в резултат на установен с влязъл в сила съд.акт/Решение № 155/07.01.20г на ВАС/- акт на дискриминация по признак “увреждане”, осъществен от СОС и СО спрямо В.Т..

В ИМ, уточн. молби и в писмени бележки се сочи, че с влязъл в сила съд.акт на ВАС е потвърдено решение на КЗД за установен акт на дискриминация, извършен от СОС и СО, което доказва наличието на първата кумулативна предпоставка за основателност на Иска. За периода 01.01.15г-31.05.15г /когато е изключена от соц.услуга “Асистент за независимо детство”/, В.Т. има пропуснати ползи в размер на 2335лв/изчислен на база месечната помощ,получавана за 2020г-497лв/, а за периода 01.06.15г-29.02.16г /когато е включена в подобна, но по-ниско платена соц.програма/, В.Т. има пропуснати ползи в размер на 2044.35лв/представляващи разликата между получаваните месечно 269.85лв по по-ниско платената програма и размерът на мес.помощ, получавана през 2020г- 497лв/. За периода 01.03.16г-31.12.16г/когато не е

включена в никаква соц.услуга/, В.Т. има пропуснати ползи в размер на 4970лв/изчислен на база месечната помощ,получавана за 2020г-497лв, като общият размер на имуществените вреди, претърпени от В.Т. за периода 01.01.15г-31.12.16г е 9 349.35лв, като се претендира и зак.лихва до окончателното изплащане на сумата. Именно детето е претърпяло имущ.вреди, а не неговите родители. ССЧЕ по делото е доказала размера на претендираните им.вреди, поради което за тях е налице и втората предпоставка за основателност на Иска/доказани вреди-по основание и размер/. Неимуществените вреди в размер на 15000лв са претърпени от В.Т. в периода м.02.15г/когато баща ѝ депозира жалбата до КЗД на11.02.15г/ до 07.01.20г/когато е постановен краен съд.акт-Решение на ВАС, за установяване акта на дискриминация, извършен от двамата ответници/ и се изразяват в лишаването ѝ от вниманието и грижата на баща ѝ/зае да осъществява юридическата ѝ защита пред КЗД и съдилищата/, преживяването в тревожна и напрегната семейна среда в продължение на 5 години и възникване на чувство за вина, малоценност и незначителност, довело до затваряне на детето във възрастта му 8-13 години/когато се формира Аз-а и това ще доведе до трайни психологически последици,проявими в по-късна възраст/. Неимуществените вреди в размер на 5000лв за Ц.Т. са претърпени от него в периода м.12.14г/когато става ясно, че детето няма да бъде включено в никаква соц.програма и бащата-музикант започва да се подготвя сам юридически за предявяване на жалба пред КЗД на 11.02.15г/, до 07.01.20г/когато е постановен краен съд.акт-Решение на ВАС, за установяване акта на дискриминация, извършен от двамата ответници/ и се изразява в необходимост да започне втора работа/за да осигури фин.средства/, лишаване от сън и полагане на много усилия да организира и проведе сам цялата юридическа защита на дъщеря си пред КЗД и съдилищата, което довело до влошаване на отношенията със семейството, в частност с дъщеря му и влошаване на семейната атмосфера. Претендира се също и зак.лихва върху претендираните неим.вреди, до окончателното изплащане на сумата. От свид.показания се доказват както неим.вреди, така и причинно-следствената им връзка с установения от съда акт на дискриминация,извършен от двамата ответници. Искът е доказан и основателен по основание и размер , като се моли за уважаването му в цялост и присъждане на разноски по делото.В съд.заседание се явява лично ищеца Ц.Т. , а двамата ищци се представляват от адв. С.П., като поддържат Иска в цялост и претендират разноски по списък/с уточнение, че адв.хonorар е за двама ищци и за дело с мат.интерес/. Ответникът Столична Община се представлява в съд.заседание от юрк.М., която оспорва Иска като неоснователен и недоказан и моли за отхвърлянето му в цялост или в условията на алтернативност-за присъждане на вреди в по-ниски от претендираните размери, поддържа отговора на ИМ, възразява за прекомерност на адв.хonorар на ищците, претендира юрисконсултско възнаграждение. В отговора на ИМ и в писмени бележки се сочи, че: не е налице първата предпоставка за основателност на иск по чл. 1 от ЗОДОВ-отменен като незаконосъобразен адм.акт; липсва и третата предпоставка-причинно-следствената връзка между претендираните вреди и незакон.адм.акт,действие или бездействие на адм.орган, заради който адм.орган СО да следва да плати обезщетение; липсва и втората предпоставка- няма реално претърпени вреди/под формата на щета-реално заплатени от родителите средства;/ соц.услуга “Асистент за независимо детство” не представлява парична помощ за детето или родителите му и не следва да се възприема като източник на семейни доходи, а е соц.услуга, по която на детето се предоставят за ползване “асистентски

часове” ; като е ползвал по-ниско платена соц.услуга, ищецът сам е избрал да се лиши от възможността да отговаря на условията за предоставяне на по-високо платената соц.услуга, като претендираните пропуснати ползи точно за този период са хипотетични и недоказани; средствата по соц.услуга се изплащат на асистента/в случая това е майката на В.Т., но само за един от претендираните периоди/, а не на самото дете; възнаграждението на асистента не е във фиксиран размер, а е според отпуснатите на детето “асистентски часове”, които пък се отпускат според заявените негови нужди, т.е. не може да се фиксира точна основа-асистентско възнаграждение, върху която да се изчисляват претендираните пропуснати ползи; претендираните размери на имущ.вреди са изчислени върху брутното възнаграждение на асистента, като не е направено приспадане на дължимите от него данъци и осигуровки/т.е. не е направено изчисление върху нетното възнаграждение на асистента/; пропуснатите ползи следва да са доказана възможност за неосъществено увеличение на имуществото, а не хипотетични твърдения за закономерно настъпване на увеличение на имуществото; претендираните и от двамата ищци неим.вреди освен недоказани, са и предявени в явно несправедлив и завишен размер; майката е полагала грижи за детето си през целия период, дори и да не е била назначена за асистент, т.е. Детето не е останало без грижа; ССЧЕ не доказва дори по размер претендираните в ИМ имущ.вреди, като в.лице прави изчисления на база 120 асистентски часа месечно -за 420лв месечно/а в ИМ се претендира 497лв месечно/, без да са приспаднати дължимите данъци и осигуровки от асистента; свид.показания на двамата родители сочат, че те съзнателно са довели до знанието на 8-годишното си дете своите негативни преживявания, negliжирайки възрастта му, като макар и не целенасочено, бащата го е направил свидетел на неговата раздразнителност в 5годишен период; в нарушение на чл. 125 ал.1 от СК-родителите не са направили необходимото в този 5 годишен период, за да опазят емоционално и психологически детето си; претендираните неим.вреди са в разрез с чл. 52 от ЗЗД и следва да се определят от съда по справедливост; доколкото неим.вреди се доказват с показанията на родителите на ищцата, респ. С показанията на съпругата на ищеца, съдът следва да вземе предвид евентуална тяхна заинтересованост; Искът на Ц.Т. за неим.вреди е неоснователен и защото само пряко увредените имат право на обезвреда, а той не е пряко увреден.

Ответникът Столичен Общински Съвет се представлява в съд.заседание от юрк.Г., която оспорва Иска като неоснователен и недоказан и моли за отхвърлянето му в цялост или в условията на алтернативност-за присъждане на вреди в по-ниски от претендираните размери, поддържа отговора на ИМ, възразява за прекомерност на адв.хонарор на ищците, претендира юрисконсултско възнаграждение. В отговора на ИМ и в писмени бележки се сочи, че: нормите на НПСУАНЖ не са отменени като незаконосъобразни, поради което не е налице първата кумулативна предпоставка за основателност на Иска; липсва реално настъпила вреда, както и доказана причинно-следствена връзка между претендираните вреди и липсващ като първа предпоставка-отменен незак.адм.акт,действие или бездействие на адм.орган, за които СОС да следва да прати обезщетение; поддържат се изцяло всички изложени доводи от ответника СО, като се добавя, че не следва пропуснатите ползи да се изчисляват на база асист.възнаграждение за 2020г, след като в претендираните по-ранни периоди норм.уредба е дефинирала друг ред за изчисляване на асист.възнаграждение/заплаща се по гр.договор със самия асистент/; след като за 2015г и 2016г за В.Т. не са били

предоставени часове асист.помощ, то няма база, въз основа на която да се претендират пропуснати ползи за тези периоди /следва да се претендират от евентуален асистент за тези периоди, като майката е била асистент само в един от трите претендирани периода; спрямо ищецът Ц.Т. няма установен н от съда акт на дискриминация/от който всъщност се претендират вредите/, поради което той няма активна проц.легитимация да претендира вреди от дискр.акт спрямо него;не са налице трите предпоставки за основателност на Иск не само по чл.1 от ЗОДОВ, но и по чл.74 ал.2 от ЗЗДискр- осъществена спрямо ищеца дискриминация/неравно третиране/ при осъществяване на адм.дейност, настъпила вреда от това; пряка причинно-следствена връзка между вредата и осъществената дискриминация спрямо ищеца; имущ.вреди не са доказани и по размер, а неим.вреди се доказват с показания на заинтересовани свидетели/които даже си противоречат/; от свид.показания на майката е видно, че отношенията с детето са останали същите-сърдечни и близки, като преди 2015г; родителите са имали възможност, но не са прехвърлили детето от по-ниско платената соц.услуга към по-високо платената, като това е техен личен избор, но представлява съпричиняване за този период; ищецът Ц.Т. сам е решил да води непосилните за него производства пред КЗД и съдилищата, както и да държи детето си в течение за всичко това; негативните преживявания на ишците не са в пряка връзка с акта на дискриминация спрямо детето, а са в пряка връзка с водените от ищеца производства пред КЗД и съдилищата/за които родителите надлежно информират и натоварват детето си/.

Прокурорът изразява становище за основателен и доказан Иск за имущ.вреди, но за недоказан по размер Иск за неим.вреди/доказан по основание/, като неим.вреди следва да се определят от Съда по справедливост.

Съдът намира Иска по чл.74 ал.2 от ЗЗДискр за допустим, доколкото същият е предявен срещу надлежни ответници /ЮЛ/, спрямо които е налице влязъл в сила съд.акт/Решение на ВАС/ за установе акт на дискриминация спрямо ищцата В.Т..

Съдът установи от фактическа страна следното:

По жалба от 11.02.5г на Ц.Т. за осъществена спрямо дъщеря му дискриминация по признак “увреждане”, първоначално КЗД постановява Решение № 85/09.03.16г/установява, че няма нарушение на чл. 4 ал.2 от ЗЗДискр/. Т. обжалва и АССГ /с Решение № 4647/01.07.16г/ отменя Решението на КЗД и връща преписката за ново произнасяне. КЗД се произнася отново-с Решение № 151/04.04.18г , като установява на осн. чл. 65 ал.1 от ЗЗДискр, че: 1/ изпълнението на чл.3 от Наредбата за предоставяне на соц.услуги “Асистент за независим живот” и бездействието на СОС да осигури в пълен обем необходимите фин.средства за соц.услуга “Асистент за независимо детство”, представляват нарушения на чл. 10 и чл.11 от ЗЗДискр и форми на дискриминация по признак “увреждане” по чл.2 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, осъществени спрямо В.Т. и всички деца с увреждания на територията на СО, които са с право на чужда помощ и са попаднали в списъците на чакащите за получаване на съответната соц.услуга; 2/ спрямо В.Т. и всички деца с увреждания на територията на СО, които са с право на чужда помощ и са попаднали в списъците на чакащите за получаване на съответната соц.услуга “Асистент за независим и активен живот” и “Асистент за независимо детство”, е осъществена непряка дискриминация по чл.4 ал.3 от ЗЗДискр-посредством въвеждането от СОС в Приложение № 1.12 на НПСУАЕНЖ на критерия, свързан с ползването на помощно техн.средство; 3/ СО е извършила спрямо В.Т. непряка

дискриминация по чл.4 ал.3 от ЗЗДискр-посредством прилагането на критерия, свързан с ползването на пом.техн.средство, при класирането на кандидатите за соц.услуга "Асистент за независимо детство".КЗД дава и 2 предписания на СОС. Решението на КЗД е обжалвано от СОС и СО, като АССГ с Решение № 5490/26.09.18г отхвърля жалбите. Решението на АССГ е потвърдено с Решение № 155/07.01.20г на ВАС/.

Ищцата В.Т. е родена на 24.09.07г. Видно от ЕР на ТЕЛК № 0211/01.02.12г, има определени 100% пожизнено намалена работоспособност-с чужда помощ, поради водеща диагноза-отлепване на ретината с ретинално разкъсване.Видно от Удостоверение № 137/14г- за уч.година 2014/2015г В.Т. е записана във втори клас,редовно обучение на СОУ за деца с нарушено зрение "Л. Б."

С Договор от 03.06.13г между СО и изпълнителя-майката А.Т. , на майката е възложено да изпълнява соц.услуга "Асистент за независимо детство" на ползвателя В.Т., за периода 01.06-31.12.13г, за което А.Т. има право на месечен хонорар -съобразно отчетените часове и посочена в Договора часова ставка.За този период А.Т. е получавала по 398.13лв месечно , след облагане с данъци и осигуровки на сумата от 468.35лв/видно от сметка на л.15/. За първото тримесечие на 2020г, видно от сметка на л.16 от делото, на А.Т. са изплатени по 419.53лв месечно, след облагане с данъци и осигуровки на сумата от 497лв/именно върху която е направено изчислението на ищите в ИМ при претендиране на пропуснатите ползи/. С Договор от 01.06.15г между СО и потребителя В.Т. , на детето е предоставена за безвъзмездно ползване соц.услуга "Личен асистент", която ще се осъществи чрез избрания от потребителя личен асистент-майката А.Т./с която СО ще сключи трудов договор/, за периода 01.06.15г-29.02.16г, за което А.Т. има право на месечен хонорар -съобразно отчетените часове и посочена в Договора часова ставка.За този период А.Т. е получавала по 398.13лв месечно , след облагане с данъци и осигуровки на сумата от 468.35лв/видно от сметка на л.15/.

Видно от Решение от 17.12.14г на Комисия за разглеждане на документите, подадени за ползване на соц.услуга "Асистент за независимо детство" , въз основа на класиране от 17.12.14г, В.Т. не е включена в ползването на соц.услуга/заявлението ѝ е от 06.10.14г/.За Решението майката е уведомена с писмо от 29.12.14г.С ново писмо от 23.06.15г майката е уведомена, че Решението от 17.12.14г е отменено от самата Комисия и тя е издала ново Решение от 12.06.15г, с което отказва на В.Т. ползването на соц.услуга за периода 01.16-31.12.15г.С писмо от 04.01.16г майката е уведомена за Решение на Комисията от 08.12.15г, с което на В.Т. се отказва ползването на соц.услуга за периода от 01.01.16г -до момента на ползване на сходна соц.услуга, но детето се включва в листата на чакащите, считано от момента на прекратяване на ползването на сходна услуга.Видно от писмо на АСП до СО от 11.06.15г/л.83/, за периода 01.06.15г-29.02.16г, с В.Т. е сключен договор за ползване на услугата "Личен асистент".С писмо от 01.06.16г майката е уведомена, че има ново Решение на Комисията от 09.05.16г, с което на В.Т. се определят 88 точки, считано от 01.03.16г, като не се включва в ползването на соц.услуга "Асистент за независимо детство".С писмо от 20.01.17г майката е уведомена, че с Решение на Комисията от 21.12.16г, В.Т. е включена в услугата "Асистент за независимо детство", считано от 01.07.17г, с определени 131 асистентски часа месечно.

По искане на ищите е допусната ССЧЕ, с която се цели доказване размера на претендираните имущ.вреди.Видно от заключението на в.л. П.: За м.07-11 2013г

ищецът не е предоставил на в.лице поисканите му отчети с часовете положен асистентски труд, но по изчисления са приблизително 127 асистентски часа месечно.Считано от 01.01.14г, на В.Т. са определени по 140 часа месечно, като за отделните месеци на 2014г на майката са платени по 126 часа месечно. За периода 01.06.15г-29.02.16г има сключен трудов договор между СО и майката, като личен асистент /по договора между СО и детето/, за непълно работно време- по 5 часа дневно при петдневна раб.седмица, или общо **100 часа месечно**, за което ще получава **трудова възнаграждение по 269.85лв месечно/при определени 120 часа месечно** по договора за ползване на соц.услуга,сключен с детето/. Считано от **01.07.15г** заплатата на майката е променена на **284.55лв месечно**. За целия период на договора майката е получила чисто **2607.15лв**.За периода **01.03.16г-31.12.16г** няма данни майката да е имала други доходи, освен тези по **основното си трудово правоотношение като учител**.Считано от **01.01.17г**, на В.Т. са определени по **131 часа месечно**, като на майката са платени по **131 часа месечно**.Считано от **01.01.18г**, на В.Т. са определени по **132 часа месечно**, като на майката са платени по **132 часа месечно**.Заклучението на в.лице **въз основа доказателството по това дело и по приобщените дела е**, че за периода **01.06.15г-31.12.16г/дефиниран от ищеца в задачите за СсчЕ/ часовете за услугата “Асистент за независимо детство” следва да са 120 месечно, колкото са били по услугата “Личен асистент”**, като за периода 01.06.15г-29.02.16г/докато е ползвана по-ниско платената услуга “Личен асистент”/- плащането за услугата “Асистент за независимо детство би бил 3780лв, а за периода 01.03.-31.12.16г /когато не се ползва никаква услуга/- плащането за услугата “Асистент за независимо детство би бил 4200лв /общо 7980лв за периода 01.06.15г-31.12.16г, за услугата “Асистент за независимо детство”/. При изплатени на майката /по услугата “Личен асистент”/ общо 2607.15лв /по трудов договор, за периода 01.06. 15г-29.002.16г/, то горницата/**пропуснатата полза/ за периода 01.06.15г-31.12.16г е 5372.85лв/ 7980лв - 2607.15лв/**.Това е разликата между реално изплатените на майката суми за периода/по трудов договор, за услугата “Личен асистент”, в периода 01.06.15г-29.02.16г, при 120 часа месечно / и размерът на сумата, която при същите 120 часа месечно биха били платени на майката, ако в целия период 01.06.15г-31.12.16г е имало договор с детето за услугата “Асистент за независимо детство” и на майката се изплащаше възнаграждение.**За конкретния период 01.06.15г-29.02.16гкогато е ползвана по-ниско платената услуга/, разликата е 1172.85лв**.В.лице пояснява в с.заседание, че не е приспадало сумите за данъци и осигуровки при изчисленията си.

Съдът е разпитал като свидетел за **неим.вреди на ищеца Т. и ищцата В.Т. - съпругата му/майка на детето и негов личен асистент-А.Т.**Съдът отчита факта, че показанията на свид.Т. са дадени от лице, което се намира в най-близки семейни връзки и с двамата ищци,както и че свидетелят е лично заинтересован от присъждането на претендираното пред съда обезщетение, доколкото то ще е част от семейния бюджет.А.Т. сочи, че когато /със 100% трайна неработоспособност-с чужда помощ/, не било класирано за соц.услуга за 2014г/а било включено в листата на чакащите/, в семейството възникнало негодувание.В листата на чакащите имало и други деца със 100% тр.неработоспособност. Ищецът останал обиден от тази несправедливост и решил да подаде жалба пред КЗД за проявена дискриминация срещу дъщеря им.Семейството не било с добри финансови възможности и не можело да си позволи адвокат, поради което ищецът започнал да се подготвя сам да води

делата.Ходел на заседания на СОС, четял много материали по темата, вкл. Закони, водел активна кореспонденция с институциите. Това му отнемало много време, а работел на две места, бил обезсърчен и отчаян.Сутрин ищецът работел в Духов оркестър/музикант е/, а следобед- в БНР.Вечер се прибирал около 18-19 часа, като ако няма поет ангажимент да свири, вечер и през уикенда не работел/тогава се подготвял юридически да защитава детето от дискриминация/.От 2012г майката е учител по музика в детска градина в [населено място],,, работи винаги от 08.00 до 13.00 часа, по изключение рядко има половин час тържества следобед.Детето е редовна ученичка в спец.училище за слепи деца, всеки ден от 08.00 до 14.00 е на училище, винаги е само първа смяна, понякога има занимания до 15.00 часа, винаги майката я взима от училище, около 15.00-15.30 часа, винаги бащата я води сутри на училище/с кола, преди неговата работа/.Само майката се грижи за детето/ и в периодите, когато не е назначена за нейн асистент, и когато е назначена за такъв/, като само ако не може да си вземе болничен- идва една от двете баби /дватама дядовци са починали/ да помага в отглеждането, не е наеман външен човек срещу заплащане.Семейството няма близки хора в /роднини или приятели/ и няма на кого да повери грижите за детето.Детето виждало, че бащата отсъства от вечерите/четял в другата стая закони/ и че е станал раздражителен, притеснило се, попитало защо и майката му обяснила- защото няма как да ползват финансовата помощ по отказаната соц.услуга за 2014г.Детето останало с усещане, че вината за състоянието на бащата е у него, появило се чувство за незначителност и вина заради увреждането й,детето се затворило. Докато се използвала по-ниско платената соц.услуга “Личен асистент”, родителите изпуснали срока да кандидатстват отново/за следващия период/-за по-високо платената услуга “Асистент за независимо детство”.В границите 130.142 часа месечно били определяни обикновено за нуждите на детето, като майката ги ползвала в почивните дни/по 6-7 часа във всеки от двата дни/ и в делничен ден- от 16.00 до 20.00 часа.Докато е ползвана услугата “Личен асистент”, на детето е направена коремна операция, като майката е била в болничен 1-2 месеца и сама се е грижила за детето.Майката уведомявала детето кога е назначена за нейн личен асистент и кога не е, детето било държано в течение за случващото се, било интелигентно, но чувствително, отношенията му с майката се запазили сърдечни и близки.Детето не знае конкретния размер на сумата по соц.услуги, но семейството възприема сумите като голяма фин.помощ за семейния бюджет/около 420лв месечно/, а детето е разбрало, че няма да получават тези пари.

Съдът е разпитал като **свидетел за неим.вреди на ищцата В.Т. - баща й Ц.Т. /също ищец по делото/**. Съдът отчита факта, че показанията на свид.Т. са дадени от лице, което се намира в най-близка родствена връзка с ищцата,както и че свидетелят е лично заинтересован от присъждането на претендираното пред съда обезщетение/за него и за детето/, доколкото то ще е част от семейния бюджет.А.Т. сочи, че в началото на 2015г, когато започнал да се готви за производството пред КЗД, отделял все по-малко време и внимание на детето, четял постоянно закони.В.Т. разбрала от баща си още тогава/преди Решение на ВАС/, че спрямо нея е извършена дискриминация, започнала да се чувства виновна за раздражението и лошото настроение на баща си, според неговото варирано и нейното настроение , и тя започнала да изпада в лошо настроение.Товага детето било на 8 години, в семейството нямало други стресогенни фактори по него време.Бащата взел решение да депозира жалба пред КЗД и да води дела. Услугата “Личен асистент”, която е ползвана за 9 месеца, по съществува си е

същата, но е по-ниско платена/т.е.детето и по нея получава същата грижа, като по отказаната за 2014г услуга “Асистент за независимо детство”/.Твърди също, че той и съпругата му работят по цял ден, като се налагало да викат бабите и дядовците да гледат детето , докато няма соц.услуга, детето е ученичка в “нормално” училище, а за времето, когато майката била назначена за асистент - той наемал външен човек почасово да гледа детето/семеен познат/ , ако с майката отсъстват едновременно-а това ставало, когато майката е втора смяна на работа, майката не знаела за това обаче /което изцяло противоречи на показанията на съпругата-бел. на Съда/.

Съдът намира от правна стана следното:

Искът е предявен от двама ищци срещу двама солидарни ответници, с правно основание по чл. 74 ал.2 от ЗЗДискр. Съгл. чл. 74 от ЗЗДискр: “ В случаите по раздел I всяко лице, претърпяло вреди от нарушение на права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, може да предяви иск за обезщетение по общия ред срещу лицата и/или органите, причинили вредите.(2) В случаите, когато вредите са причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица, искът за обезщетение се предявява по реда на Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани”. Следователно, трите кумулативни предпоставки за основателност на Иска / който е с мат.правно основание по чл. 74 ал.2 от ЗЗДискр, но се разглежда по реда на ЗОДОВ/, са: 1/ незаконни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица, /свързани с нарушение на права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането/; 2/ претърпени от ищеца вреди /от нарушение на негови права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането/; 3/ пряка причинно-следствена връзка между първата и втората предпоставка. Искът следва да се докаже освен по основание, още и по размер, от ищите-по пътя на главно пълно доказване /Съдът е дал указания на страните по доказателствата при насрочването и е разпределил доказ.тежест/, като ответник следва да е ЮЛ/съгл. чл. 1 от ЗОДОВ/. В случая вредите се претендират от двамата ищци - като настъпили в резултат на установен от съда/с Решението на ВАС от 07.01.20г/- акт на дискриминация/т.е. установено от съд незаконосъобразно действие/акт на дър.орган, свързано с нарушение на права по ЗЗДискр/. Както бе посочено по-горе обаче от Съда, с **Решение № 151/04.04.18г на КЗД /влязло в сила на 07.01.20г/, са установени извършени нарушения на ЗЗДискр- съответно от СОС и от СО, но по отношение на детето В.Т..** Кое то автоматично води до извод, че след като с този акт **не е установено нарушение на ЗЗДискр спрямо бащата Т.**, то той няма как да има, респ. да може да претендира вреди от нарушение по ЗЗДискр спрямо него, установено с този акт. За него не е налице още първата предпоставка за основателност на Иска по чл. 74 ал.2 от ЗЗДискр/като се има предвид, че с ИМ вредите се претендират именно и само като причинени от нарушение, установено с посоченото Решение на КЗД и бащата не твърди, че негови лични права по ЗЗДискр са били нарушени с друг акт,действие или бездействие на ответниците.Кое то води до извод за **неоснователност на Иска по чл. 74 ал.2 от ЗЗДискр, предявен от Т. , за неимущ.вреди, настъпили от акт на дискриминация спрямо дъщеря му и установен с Решение № 151/18г на КЗД. След като първата кумулативна предпоставка не е налице, напълно излишно е да се коментира наличието на другите две.**

Що се отнася до **Иска на В.Т.- за нея е налице първата предпоставка,** по изложените непосредствено по-горе аргументи. Решението на КЗД, потвърдено от

съд, установява нарушения по ЗЗДискр спрямо нея, извършени от двамата ответници.

Що се отнася до втората предпоставка /вредите/ - **претендираните имущ.вреди от В.Т. Съдът намира за недоказани по основание и по размер**, по следните съображения: сумите и по соц.услуга “Асистент за независимо детство”, и по ползваната в определен период по-ниско платена услуга “Личен асистент”, се **заплащат от СО на майката, а не на детето**. Като за соц.услуга “Личен асистент” дори в договора със СО изрично е посочено, че заплащането на майката е въз основа сключен с нея трудов договор/такъв е представен от ищеца на в.лице и е цитиран в СсчЕ/. За услугата “Асистент за независимо детство” заплащането на майката е направо въз основа на гражданския й договор със СО /по него тя е страна, за разлика от договора за услугата “Личен асистент”, по който страна е детето/. Следователно , ако изобщо е налице реално пропусната полза, и тя да беше доказана по основание и размер, то тя е настъпила в патримониума на майката, която получава заплащането, а не в патримониума на ищцата/детето/. **Детето получава соц.услуга, а не финансови средства, поради което няма как при него да има пропусната полза под формата на разлика в изплатени суми или изцяло неизплатени суми**. При положение , че в патримониума на детето не би могло да има настъпила пропусната полза от претендирания вид/финансова/, то е **безпредметно да се коментира, че претенцията за имущ.вреди на детето се явява недоказана и по размер**.

Относно претендираните от детето **неимуществени вреди в размер на 15000лв**- Съдът намира, че тези вреди също са **недоказани /по основание и по размер/**. На първо място, като се има предвид посочената по-горе от Съда заинтересованост и на двамата родители от изхода на спора/присъденото обезщетение би било част от общия им семеен бюджет/, както и **противоречията между техните показания - дори по обективни факти/**като например дали дядовците на детето са живи, дали детето учи в специализирано училище, дали са наемали почасово гледач, дали майката работи само първа смяна/, то **показанията им не са надеждно доказателствено средство за установяване изобщо на настъпили неим.вреди за детето/така, както са описани в ИМ/**. Свидетелите не успяват да убедят Съда, че детето е имало негативни преживявания /подробно описаните в ИМ/, които **да са били породени само и единствено от акта на дискриминация, установен с Решението на КЗД**. Дори детето да е имало негативни преживявания/което за Съда е недоказан факт/, то те **биха се дължали на множество фактори**, вкл. на твърдяното от родителите тежко финансово положение на семейството и на самото увреждане на детето/нормално е детето да страда и да чувства различно, както и да има усещане за “малоценност и незначителност”-дори само поради факта на увреждането си/. Тук следва да се отбележи, че ако се твърди, че детето е имало **негативни преживявания поради невключването му в соц.услуга**, то те биха били пряка и непосредствена последица от конкретно Решение на Комисията да не бъде включвано за конкр.период в ползването на соц.услуга “Асистент за независимо детство”/адм.акт, който няма данни да е оспорван и отменен/. Неим.вреди, които се твърдят в ИМ, се изразяват още в лишаването на детето от вниманието и грижата на баща й/заеа да осъществява юридическата й защита пред КЗД и съдилищата/ и в преживяването в тревожна и напрегната семейна среда в продължение на 5 години. Съдът възприема тезата на ответниците, че **каква ще е семейната среда в голяма и решаваща степен зависи от самите родители**, а те и двамата свидетелстват, че подробно и навреме са

запознавали детето с всички трудности около казуса, като не са положили старание то да не усети напрегнатото състояние на баща си. Детето съвсем осъзнато е посветено от двамата си родители в трудностите на семейството си/вкл. финансови/, като не му е спестена дори тезата на бащата от м.02.15г/формирана от него още при подаване на жалбата пред КЗД, когато няма все още никакво произнасяне от който и да е компетентен орган/- че детето е жертва на дискриминация/за което бащата надлежно уведомял детето/. Дори да са налице негативни преживявания на детето/недоказано за Съда/, то те са възникнали в резултат на **съпричиняване от страна на родителите/доказано от показанията им,които Съдът в тази част кредитира, доколкото точно в тази част не са благоприятни за свидетелите/, не са в пряка причинно-следствена връзка с установените нарушения по ЗДДискр на СОС и СО в Решението на КЗД /причинно-следствената връзка е опосредена, а не пряка/, като се дължат и на множество други обективни фактори-** ато например самото увреждане на детето и тежкото фин.положение на семейството/което също е недоказано, тъй като липсват данни за доходите на бащата/.

Съдът намира поради изложеното, че **Искът е изцяло неоснователен и недоказан**- и по основание, и по размер, като следва да бъде изцяло отхвърлен.

При този изход на спора, **на двамата ответници** следва да се присъдят претендираните **юрк.възнаграждения- в мин.размер от 100лв** по чл. 25 ал.1 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 10 ал.2 и 4 от ЗОДОВ.

Водим от горното Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения с Искова молба вх.№ 12966/18.05.20г на Ц. Л. Т. и В. Ц. Т. /със законен представител Ц. Л. Т./, двамата от [населено място] и с проц.представител адв. С.П. - Иск по чл. 74 ал.2 от ЗЗДискр срещу солидарните ответници- СОС и СО, с цена на иска 29 349.35лв , от които 9 349.35лв имуществени вреди, претърпени от В.Т. под формата на пропуснати ползи и общо 20 000лв неимуществени вреди /5000лв за Ц.Т. и 15000лв за В.Т./, ведно със законната лихва до окончателното им изплащане, настъпили в резултат на установени с влязъл в сила съд.акт/ Решение № 155/07.01.20г на ВАС/ - нарушения по ЗЗДискр , осъществени от СОС и СО спрямо В.Т..

ОСЪЖДА Ц. Л. Т. и В. Ц. Т. /със законен представител Ц. Л. Т./, двамата от [населено място] да заплатят на Столичен Общински Съвет сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Ц. Л. Т. и В. Ц. Т. /със законен представител Ц. Л. Т./, двамата от [населено място] да заплатят на Столична Община сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: